

rum summopere potius jucunda & grata habetur, præcipue cum hæc conglomeratio Rhetoribus συναθρωισται. nomine laudata non inter postremas virtutes sermonis, præcipue cum μεριçμῳ & aliis figuris conjuncta, refeatur.

§. V. Pertinuit itaque hæc convocatio etiam *ad Infantes*. Horum duas classes Joël noster constituit, alteram nominat יונקִי שְׁרֵיָה, alteram vero עַוְלָלִיָּה. Videntur hæc duo differre *ut genus & species*. Nam τὸν οὐλόν seu οὐλῆν aut οὐλήν, promiscue *infantem*, etiam *adultorem*, notat, quod loca *Ez. XIII, 16. Hiob. XXI, 11. XIX, 18. Ps. CXXXVII, 9. Nabum. III, 10. Ez. LXV, 10. Ez. III, 12.* & alia plura satis docent, alterum vero describit *parvulos utriusque sexus abhuc lactentes*, & idem est ac Βρέφος Græcorum. De utraque denominatione non prorsus alienum est quærere, an proprie, an potius improprie capienda sit? Nam si prædicata adspiciunt Sociniani, quæ interdum in Scriptura tribuuntur infantibus, rationis captu non dimetienda vel asequenda, malunt non raro vocabulum *Infantis* improprie sumere pro homine adulto, aut rudi, aut faltem intellectu infantili prædicto, quam cedere veritati Deoque loquenti & afferenti. Hic vero cum alia effugia quærant, nobiscum proprie & absque ullo tropo pro infantibus teneberrima ætate gaudentibus sumere non dubitant, quod merito acceptamus. Est igitur עַוְלָלִיָּה *Infans*, qui non modo ephebis & juvenibus, verum etiam adultis omnibus opponitur. Neque hic in oppositionem veniunt זְכִירָם & עַוְלָלִיָּה quasi his duabus classibus universus populus contineretur, Virilis enim ætas ac stata & media matrūm & foeminarum ad neutram pertinet, sed quoniam, sub coetu convocando, & in publicum prodeunte regula-